

ДЕТСКИ СВѢТЪ

ПРОЛЪТЬ

Бързатъ ручеи пънливи
по руини, по бразди;
на единъ кракъ срѣдъ блатата
щъркътъ дългокраки бди.

Тихо вѣй южняка топъль
и топи последний снѣгъ;
подъ лѣсковий храстъ — кокиче,
въ припецитѣ — кукурякъ.

Сладъкъ дѣхъ отвредъ се носи
надъ поля и равнини;
прѣсналъ стадото овчаря
свири ни за стари дни.

А пѣкъ въ село нови хора,
сякашъ всѣки станалъ другъ;
отъ ковачницата пѣсенъ —
стѣга се желѣзний плукъ.

Ст. Чилингировъ